

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

Szerkesztőség:	Előfizetési árak:	Kiadóhivatal:
Kényes utca 175. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. — Kéziratok visszanemadhatnak. BÉRMENTETLEN LEVELEK EL NEM FOADATNAK.	Egész évre . . . . . 4 frt. — Félévre . . . . . 2 frt Negyedévre . . . . . 1 frt. — Egyes szám . . . 8 kr MEGJELEN HETENKINT EGYSZER, VASÁRNAP.	Belicey-utca 11. szám, (saját ház), hova az előfizetési pénzek intézendők. — Hirdetéseket jutányos áron elfogad BÉLYEGDIJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRAJCÁR.

Realizmus, idealizmus.

Mikor felfedezték azt, hogy a föld forog, akkor nem fedezték még fel azt a nagy dolgot, hogy épen úgy mint a föld forog az emberiség szellemi élete is. Ez a feltámadás theoriája. A halál legendája, a mely után következik ismét az élet.

A ki figyelmes szemlelője a kornak, az emberiség történetének, az lelki szemével láthatja hogy most ismét egy forduló ponton áll az emberiség s ha mindenség erkölcsének hatalmas nyomása alatt összezúzódna, a semmiségbe tűnnek a legközelebbi évtizedek vezérlő alakjai. — A számítás, az önző, rideg világ bálványai ledőlnek vagy félrevonulnak, s mintha a jelen ködébe a jövő langyos fúvalma hozna el kellemesebb hangokat, az egész művelt világot egy jelszó járja át: a morál, a becsület. Az öns realizmus erős sorait áttörte a nemes idealizmus hatalma, nem azért, hogy megsemmisítse, hanem azért, hogy vele — mint az éleny a könenynyel — egyesülve, egy új, egészségesebb, becsületesebb világrendnek vessen alapját.

Ez a legközelebbi önző korszak nemcsak nálunk, de talán egész Európában 1865. év körül kezdődött s tartott zavartalanul nem egészen

napjainkig. Egymás kizsákmányolására vállalatok létesültek, konzorciumok, részvénytársaságok vették át az emberiség vezetését és futott a hangzatos szavak, a fényes ígéretek után, — Nemcsak pénzt, de életét is áldozatul hozta egy kétes arcú jövőnek. — Az egész világ egy nagy monte carlói játékbarlangnak látszott és a kik ebben a játékban megtudták tartani hideg, számító elméjüket, a kik tudtak játszani nemcsak a tőzsdén, hanem az emberi érzelmekkel is azok lettek a társadalom nagy, tisztelt alakjai, kik nemcsak a népszerűség ledér hölgyének tetszését nyerték meg, hanem anyagi kincseket is gyűjtöttek maguknak. — Kalapot emel egy részük előtt még ma is mindenki, bár sikereiket ezer és ezer ember lelkéből kitörő sóhaj homályosítja be.

Már-már úgy látszott, hogy ez a rendszer állandó lesz a világou, midőn egyszerre, mint valami zugó zivatar, mint valami megsértett istenség haragos hangja járta át a világot, a sajtot, a közvéleményt, a lelkeket ez a szó: morál.

És Franciaországban a társaság legelőkelőbbjeit, a Panama hőseit ez az új áramlattól átgyurt közhangulat lelökte a piederstárol. — A Herz Kornélok menekültek, a megvesztegetők

börtönbe kerültek, golyót röpitettek agyukba és bár talán sokan a tömegeből nem is érdemelték meg egészen sorsukat — az a világ, mely azelőtt kalapot emelt a számítás korának nagyságai előtt, most hangos éljen riadással üdvözelt az idők ködének homályából előtörő morál feltámadását, melynek sugara átjárták az agyakat és lelkeket.

Olaszországban a Panaminó emberei, államot kormányzó férfiak jutottak a vádlottak padjára, és midőn hozzánk is eljutott az az áramlat, annak megérkezését egy harmadik emeletről lezuhanó társadalmi oszlop, egy, az udvar következtén szétroncsolt tagokkal, szétloccsant agyvelővel fekvő ember halálhőrgése jelentette be a közvéleménynek, a nemzetnek és nagy intő jelül a parlamentnek.

És az óta, az idők rövid változata óta, mintha az emberek egyrésze más szemmel, mintegy összefoglalva nézné ezt a nyüzsgő világot, melyet emberi társadalomnak neveznek. És a mint a mindent összefoglaló idealizmus tiszta üvegén át tekintenek, akkor itt az összeségben látják, hogy egyesek, a kik előtt kalapot emeltek, a kiket nagynak, hatalmasnak, példányképnek állítottak maguk elé, azok nem egyebek, mint közönséges utszéli alakok, számító foszto-

A SZARVAS ÉS VIDÉKE TÁRCAJA.

Most egy éve . . .

*Kedves kicsi fiu, csak alig négy éves,
Pajkos mint egy kis öz, az ajka beszédes.
— Most egy éve történt, — otthon jártam épen.
Ölembe ültettem, hozzám simull szépen.*

*„Tudod-e kicsikém, — azt kérdeztem tőle,
Ezt a nagy világot hogy ki teremtette?“
Kis kezében volt egy összemorzolt virág;
„Tudom: Kossuth Lajos, — azé ez a világ“*

*E nem várt felelet egészen meglepett.
„Ki tanított erre kicsikém tégedet? . . .
— Fájó könnyeinket viselni ma bajos
Mert tudt meg édesem: meghalt Kossuth Lajos!
— Elgondolkozott; — majd rám nézett sötétlen;
Két őszinte könnycsepp csillogott szemében,
Parányi kezéből kiesett a virág
„Ugye bácsi, most már elpusztul a világ?
Épstein Miklós.*

Meglepetés.

„ . . . és ha asszony leszel, számíthatsz reá, hogy szerelmedért fog esdeni nem egy férfi, ki már hozzá van szokva a hódításhoz s egy-egy szegény hiu gyenge asszonyka legyőzésére minden eszköz, szellemes társalgási modor, ha kell hazugság, köny, eskü, ígélet, rábeszélési tehetség rendelkezésére áll. Letérdel előtted, kezét esküre emeli, rezgő érzelemtől elfojtott hangon mondja majd, hogy imád; szeret. Igyekezik behízelgő szavával s jól előadott álokoskodással meggyőzni téged arról hogy férjedet megcsalni nem bűn, sőt ügyességre valló dolog, hivatkozik más előkelő asszonyokra, kik ugyanazt teszik s nem itélik el, de jámbor férjeiket neveti ki a világ, mely előttük tisztelettel hajlik meg. Esküszik, hogy ha nem hallgatsz, a föld legszerencsés, zebb embere ó leend s nem viselhetvén el emberfeletti lelki kinjait, agyonlővi magát!

Ne higj ilyennek, mert ha készpénznek veszed szavát, lelked meginog, veszve vagy, egyik hiba szülőanyja a másinak s lesz egygyel több haszontalan asszony, egygyel több boldogtalan férfi, csak azért hogy egy gavallérnak egygyel több diadala legyen.

Asszonynak jobban szeretnek udvarolni az egyik virágról másikra szálló lepkék, mint leánynak. Csodálkozva nézel reám, miért? nem tudod megmagyarázni,

hogy lehet asszony vonzóbb a leánynál? Ártatlan angyali lelked még most meg nem érti ez állítástomat, de majd ha elérem boldogságomat enyémnek mondhatlak Isten s egész világ előtt, a titok nyitját megtudod-most még ne kívánj magyarázatot édes menyasszonyom.

Ha eljön házias életedben az a perc, a miről előbb beszéltem neked, ne feledd, hogy van egy szív, mely téged igazán szeret, imád, melynek egész világa te vagy van egy férfi, én, aki most vőlegényed, s nemsokára férjed leendek, akinek kötelessége téged, a tapasztalatlant megvédeni még árnyékától is, annak, ami helytelen, melybe hazug szavak, s a hiúság szokták vinni a gyöngé nőket, fordulj hozzám bizalommal, mond meg kisértő jött közeledbe, én tudom mi a teendőm; bizalom legyen házasetünkben jelszavad. És most esküdj meg nekem itt a csillagfényes, holdvilágította legszebb templomban, a szabad természetben, hogy bizalmas leszel hozzám minden körülmények közt.

Megesküdtél köszönöm!

Ezek a szavak rohannak át agyán cikázó villám gyanánt a fiatal Tar-naynének most, midőn házias életében először fordult elő a férje által még vőlegény korában megjósolt eset.

Izgatottan küldi ki szobaleányát, maga vetkezik le, s aztán gyorsan rejtli el asszonyos gyönyörű telt tagjait a kék selyem takaró alá. Meleg van és mégis

Lucerna, lóhere, takarmányrépa

eredeti ólomzárolt minőségben, **baltacim, bükköny és fűmagvak** legjobb minőségben leszállított áron kaphatók

FROMMER A. HERMANN utóda, mag-nagykereskedésében

FŐ-ÜZLET:
V., Tükör-utca 5. szám.

BUDAPESTEN.

FIÓK-ÜZLET:
VI., Andrassy-ut 1. sz.

Tavaszi főárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik meg.

Az Elő Leánykiházasítási Egyesületi mint szövetkezet vasárnap, március 31-én tartotta harminckettedik rendes közgyűlését. Schwarz Ármin bankigazgató elnök a nagy számban látogatott közgyűlést megnyitván, konstataulta a közgyűlés határozatképességét, amennyiben erre 122 tag megjelent, akik 1288 jutalékrészt képviselnek. A felolvasott igazgatósági jelentésből és az évi mérlegből kitetszik, hogy a folytonosan erősödő és hatalmas fellendülésben levő intézet a lefolyt 1894. évben igen figyelemreméltó eredményeket ért el. Kiemelendő, hogy 5071 jutalékrész többnyire a fiatalabb korosztályokból iratott be újonnan. Az intézet vagyona 218,126 forinttal 49 krral szaporodott és tőkéje 2,045,635 forinttal 78 krajcárral rug. A díjtár 981,684 forinttal 78 krajcárt és 154,174 forinttal 49 krajcárral emelkedett. Ezenkívül a nászjutalék felemelési tartaléknak, mely a tagok javára iratik és a nászjutalék nyereségeül szolgál, 31,975 forinttal 50 kr. és a külön tartaléknak 12,790 forinttal 20 krajcár volt utalható. E tőkeállomány a teljesen tehermentes intézeti épületben a fővárosi 25 milliós kölcsön-kötvényeiben, magyar korona járadékokban, továbbá takarékpénztárakban és pénzkészletekben van elhelyezve. Az 1894. évben nászjutalékok, felesleghányadok és halálesetek után történt visszatérítések fejében kifizetett 111,516 forinttal 16 krajcárral tekintélyes összeg ezen egyesület nemzetgazdasági missziójának hivatottságáról legfényesebben tanuskodik. A felügyelő bizottság elnöke, dr. Alexander Bernát egyetemi tanár a megejtett vizsgálatról olvasta fel jelentését és a felügyelőbizottság nevében indítványozta a felmentvény megadását, ami egyhangulag elfogadott. Az igazgatóság indítványait újabb osztályok é. t. beléptetése iránt, a matematikailag felülvizsgált táblázatokkal együtt helyeslőleg tudomásul vették és elfogadták.

Vészi József szerkesztő, egyesületi tag, lélekemelő és meleg szavakban mond köszönetet és elismerést az igazgatóságnak, különösen Schwarz Ármin elnöknek és Kohn Arnold vezérigazgatónak, továbbá jegyzőkönyvi köszönet szavazását indítványozza az összes igazgatási és hivatalnoki testületnek.

Ezt az indítványt is, mintán Eppinger Lázár és Eckstein Bernát elismerőleg nyilatkoztak, élénk eljenzéssel elfogadták. Vegül a felügyelőbizottságba közfelkiáltással bevalasztottak dr. Alexander Bernát, Simonyi Zsigmond, Leipniker Gyula, Weil Dávid J., Basch Lajos bankigazgató és Héger József bankigazgató.

Uj gyógyszerek. Hazslinszky Károly budapesti gyógyszerész két új gyógyszert hozott forgalomba, melyek a demográfiai kongresszuson a legnagyobb elismerésben részesültek. A Hazslinszky-féle vasphosphor albuminát szörp, legkiválóbb eredménnyel használják gyermekeknek, angol kórnál, skrofulánál a fogzás előmozdítására és görcsös köhögésnél. Felüttek-nél vérszegénység, bágyadtság és legfőképpen ideges-völlányoz, erőteljes és vilámmá teszi a buskomorokat. Ára 1 üvegnek utasítással 1 forint. A **Hazslinszky Cocain pastilla** a legmakacsabb gégehurutot, görcsös köhögést és rekedtséget azonnal megszünteti. Ára 1 doboznak 75 kr. Kapkátó Hazslinszky Károly gyógyszerésztárában Budapest, VIII. ker., Sándor-tér és Rökk-szilárd-utca sarkán. Ezen minden tekintetben nagyszab-

bánisan berendezett és kifünően vezetett gyógyszerésztárral van egybekötve az „Országos központi hasonszenvi gyógyszerésztár“ is, valamint a „Homeopathia“ szaklap szerkesztősége és kiadóhivatala, a mely lap a művelt közönségnek kitünő szolgálatot tesz, mert úgy van szerkesztve, hogy azt a közönség is megérti, ezen lapból a kiadóhivatal, egy egyszerű levelezőlapra a címet pontosan felírva, mutatványszámokat szívesen küld. Kapható ott a világ összes kül- és belföldi különlegessége (Specialitás) is.

Hangverseny.

A helybeli társulati polg. leányiskola folyó hó 6-án rendezett hangversenyéről a következőkben akarunk számolni a nyilvánosságnak. Valóban nagy élvezetet szerzett a nagy számban egybegyűlt közönségnek az ügyesen szerkesztett műsor minden pontja, megjegyezve, hogy nem alkalmazható a műkedvelőkre a szigorú kritika mivel elég nagy áldozatot hoztak a jótékony célnak már avval is hogy a nemes cél érdekében közreműködtek:

A műsort a gyermekek ügyesen betanított kara kedves énekeléssel nyitotta meg mely a közönségre mindjárt hangoló hatással volt s a bizalmat előlegezte, s nem is igen csalódott a hallgatóság minden szereplő megállta a helyét. A „harag“ című dramoletta jó sikerült, leszámítva azokat a kisebb hibákat melyek előfordulása kezdő szereplőknél ohatatlan. Ami az egyes szereplőket illeti: a „grófné“ Lustig Matild kisasszony ügyesen játszott, feladatának nívóján állt és sikerében méltóképpen osztozott Eszes Ilonka k. a. a bájos „Lisette“ ki kedves játékaival kiérdemelte a közönség meg-megújuló tapsviharát. Képstein Miklós úr „Sandro“ nagyon ügyesen és otthonossággal játszott játékaiból kitűnt, hogy fellépésével nem először aratott sikert a nyilvánosság előtt Nagy Ödön ur a „gróf“ szintén megfelelt a benne helyezett bizalomnak, elismerést érdemelt Borsits Mariska k. a. csinos énekével kiérdemelte ki a közönség tetszésnyilvánulását.

Benka Gyula ur az ő általánosan ismert művész játékaival adta elő az „Ábránd“ot Faustból Adám Rézso ur bámulatos ügyességgel felelt meg a kíséret — jelen esetben — nehéz feladatának. A közönség meg-megújuló tapsaival óhajtott megjutalmazni a műsor ezen kiemelkedő pontjának művész szereplőit.

Sinkovits Pál ur az ő már hallott kedves fülbemászó tenorjával gyönyörködtette a közönséget, különösen a népdal volt szépen énekelve.

A gyermekek „Mi ver fel“ című karénekeléssel fejezte be a hangversenyt, azon a sok kedves gyermek arcon meglátszott, hogy miy örömmel igyeckszik megfelelni a benne helyezett bizalomnak sikerült is nekik, bár a műsor első száma jobban sikerült az utolsónál.

Vegre az ügyes rendezés szinte nagy elismerést érdemelt, a színdarab rendezése szinte ismert avatott jó kezekben volt.

A hangverseny egy erkölcsi mint anyagi siker tekintetében sikerült. Azon óhajtasunknak adunk kifejezést, hogy adjon máskor is alkalmat a polg. leányiskola a nagyközönségnek nyilvánulását adhatni, a jótékony cél iránt táplált szeretetnek. Ugy véljük, hogy

más alkalomkor is akadnak a jótékony cél érdekében magukat feláldozó szereplők kik a hangverseny erkölcsi sikerét eszközlik.

Factor.

CARNOK.

Egy kis félreértés.

Írta: —x.—a.

Egyszerű, de izléses berendezésű szobának pam-lagán hever Báty Jenő huszár önkéntes... Az éjjeli lámpa halvány sugarakat bocsát mosolygó, majd borus arcára... Ábrándozik... Szemét mereven függeszti egy női arc képre, hosszan némán szemléli s önkéntelenül egy halk sóhajt szalaszt ki ajkáról... Vajon hova merre szállhat? Messze-messze földre a Tiszán meg a Dunán is tud, oda ahol Ő van; Elvira... akit még mint kis leánykát neki szánták szülei, akit az első, öntudatlan szerelem rajongásaival zárt szívébe... akit azóta keble legszentebb és legszenvedélyesebb hevével szeret. Mily boldogan mosolyog midőn gondolatban, képzeletben nála lehet, amidőn lelke elé varázsolhatja gyönyörű szép arcát, mely oly édes búbájjal mosolygott felé...

Annaira el van foglalva, hogy nem hall, nem lát semmit, csak ő reá gondol s nem veszi észre, hogy valami háborgató kopogtat az ajtaján...

A türelmetlen vendég látva, hogy világosság van a szobában, nem sokat törődik az illemszabályokkal egyenesen beront.

— Servus Jenő! Olvastad?! — kiáltja kipirult arccal s egy friss esti lapot nyújt Jenőnek; majd kissé meghökkenve barátja szokatlan hideg viselkedésétől, tovább folytatja — pardon talán zavarlak, látom ábrándoztál de bocsás meg, mert nagyon komoly ügyben jöttem. De Jenő mintha észre sem venné tovább mélézik.

Az újonnan jött csinos termetű huszár önkéntes nem győz eléggé csodálkozni a még mindig hideg közönytiséget mutató barátján.

— Te fia nézz a szemembe.
— nő ránéz sokat mondó ábrándos tekintettel...
— Barátom, te szerelmes vagy.

— Igazad van Béla, én szerelmes vagyok, — válaszol mosolyogva Jenő — szeretek amint csak szeretni lehet... érzem, hogy az a jáz, mely vérem lángba borítá, az a tűz mely lelkem emészté az Ő szerelme... Érette tartom csak életem érdemesnek, mit más különben oly kevés-re becsülök... Életem fénysugara... mindenem nekem e hölgy és én tudom, hogy én is neki mindene vagyok... Barátom szeretek! érted mit jelent ez a szó: szeretni?... Nem tudom én elmondani neked, hogy milyen érzélem az, mely engem e hölgyhöz rúz, valami imádászerű vonzalom... Szívemnek valami ösztönszerű rejtelve sugta, hogy e bölgy megérdemli hogy keblére tüzzem fel szívemnek virágát: szerelmemet... Barátom, ha láttad volna csak egyszer, csak egy pillanatig, nem csodálkoznál, hogy e ritka szép teremtés láttára elvesztettem az eszem, s szívem ott hagytam nálla...

Béla nem győzött eléggé csodálkozni barátja e lelkes szavaín, ki annyira magasztalja imádoztját... Sejtette kiről van szó... gondolta ki Jenő eszményképe, s épen ezért fájt neki olyan nagyon, hogy az ellenkezőről kell felvilágosítania, mert az kiért annyira rajong, nem az övé többé, mert hűtlen lett hozzá...

— Barátom ne csodálkozz, hogy ily váratlan szavakkal leplek meg, nem akarom elkeseríteni életedet, de baráti kötelességemnek tartom, hogy meggyőzelek a keserű valóról... Tudom hogy semmi sem érinti oly fájdalmasan oly lesújtóan az emberi szívet, mint amidőn örökre meg kell szünnie e verőfényes hajnali álomnak: a szerelmemnek... amidőn nem fakad a megtört szív számára semmi remény, s nincs többé a vérző sebre: balzsamos vigasz... Szánlak Jenő teljes szívből, mert mit ér ez az oltathatlan szerelem, melylyel átkorolod ezt a nőt, ki nem érdemli meg, hogy pillanatig is pazarold rá szíved igaz érzelmeit... Csálódtál nagyon...

egy csapással gondolá. Felbosszantottam alaposan Tarnayné, aki most már szerelmesebb belém, mint valaha. Sikerült megzavarnom a kis Tarnayné érdekes fejét s míg mindig higgadt komoly ura oda jár, Tard Kari elveszti 100 darab bokját, mert a város legerényesebbnek hitt asszonykájá a gyémánt leendő. Csinos kis játékszer, akivel egy két kellemes órát tölteni pompás mulatság leendő.

Az inas belépte zavarta meg Bánt gondolataiban. Levélkét kapott. Női irás hm! hm! csak nem a kis Tarnayné? — No nézzük meg, — egész nyugodtan bontotta fel a borítékot, mint a ki szokva van ilyesmire s minden nagyobb meglepetés nélkül a következőket olvasta:

Ma este 8 órakor látogatását szívesen fogadom. Tarnayné.

Kari száz szivarommal, egy nyert fogadással s egy hódításommal s egy agancscsal diszített férfifejjel több van, gondolá Bán s a levelet zsebébe rejté.

3/4-kor indult légyottjára. Sötét volt, midőn a Tarnay lakására ért. A szobaleány fogadta, ki hallgatást intve újjával, vezette a világot. Bán szíve heve-

sebben kezdett dobogni: oh az a pompás kis asszony a szent, az erényes! Az előszobából a sötét salonba léptek, innen a szintén sötét ebédlőbe, a homán Tarnayné háló-szobájába nyílt. Az ajtón át világosságot vett észre Bán, szíve most már hallhatólag dobogott. A szobaleány, mint a ki tudja mi a kötelessége, távozott. Bán halkán kopogtatott. Világosan hallá izgatottsága dacára Tarnayné szép csengésű „szabadját“. Megnyomta az ajtókilincset s a következő pillanatban ott állott a szalonná átalakított háló-szobában, melynek kerevetjein és díványán csupa ismerős, harsány nevetésben kitörő urak s hölgyek valának, közöttük a szép özvegy s a dzsidás hadnagy, Tard Kari, Tarnay, Tarnayné.

Bán Gyurka azt sem tudta, álmodik-e vagy ébren van, míg végre a szép Tarnayné gunyosan meg nem kérde tőle: „minek köszönhetjük e váratlan szerencsét?“

Bucsuzni jöttem, holnap korán reggel utazom tigris vadászatra s azzal ott hagyta a tarsaságot.

Jenő szívére tördőfészként, hatottak e szavak. Izgatottan járt fel s alá a szobában, majd kérő tekintetét vetve Bélára felvilágosítást kért.

— Béla nem értelek, magyarázd meg, mit jelentenek szavaid? . . . Ő megcsalt engem? . . . Nem hiszem . . . nem lehetem! . . .

— Jenő — kiáltja Béla kissé ingerülten — te még kételkedsz szavaimban?! . . . No hát itt van! olvasd e cikket! . . . Ő írta . . . Érted? . . . Ő . . . kité bálványozol, . . . imádsz . . . aki szépen de ügyetlenül le akar rázni nyakáról, sőt garombán megtámad hozzá nem méltó s téged meg nem illető szavakkal gyaláz . . . Olvasd s megértésed belőle mindent . . . Ő nem tied többé, mert szívet. Oromod hadnagnak adta . . . Csalódtál nagyon, midőn állandóságot hittél abban, ki az állhatatlanság példányképe . . . Csalódtál nagyon, midőn azt hitted, hogy viszonzza szerelmedet ez a nő, ki kijátszott téged, ki feldulta szívedet, s szétrombolta boldogságodat . . . S te még mindig szereted? Parancsolj lelked érzelmeinek . . . Tépd ki szívedből minden emlékét . . . nem érdemli meg, hogy gondolj is rá . . .

E vérig sértő szavak Jenő egész valóját felforgatták . . . arca lángolt, seme szikrázott a dültől . . . kezét ökölre szorítva örülten rontott Bélának.

— Ne tovább! . . . mert torkodba fojtom minden szavadat . . . Bosszút, véres bosszút állok ezért rajtad . . . holnap találkozunk értetted? . . . mert őt vádolni, gyalázní, merted. Pusztulj a szemem elől.

Béla riadva húzódott hátrébb barátja bőszült tekintete elől, ki magán kívül volt dühében; Sokáig tévőzött hogy mit tegyen, majd összeszedte minden erejét, hogy fékezze az indulatoskodó ifjut lecsillapítsa haragját s akkor világosítsa fel a keserű valóról. Mert ő meg volt győződve szíve mélyében hogy Jenő szerelme nem viszonztatik. Pedig mennyire csalódtott . . .

— Az Istenért Jenő fékezd magad, ne ítélj el előre, olvasd el előbb e cikket mit azon szárdékkal írt, hogy tudtadra adja csaltságát. Hogy pedig Ő írta arról kezdeskedem. Ha nem való amit mondok, úgy kész vagyok elégtételt adni, de előbb arra kérlek tőz el e nehéz fellegetek homlokodról, légy nyugodt, s akkor mondj higgadtan ítéletet, hogy félrevezettelek-e, vagy sem?

Jenő kis-é kiengesztelődve, de még mindig bős tekintetét vetve Bélára kikapta kezéből a lapot, s möhön kezd olvasni . . . A komor arc mindinkább kezd visszanyerni mosolygó tekintetét . . . Hirtelen megváltozik, s rettenetesen kacagva eldobja a lapot, magát a pamlagra veti s örülten hahotázik.

Béla megrémült az előbb ábrándos, majd hirtelen dühös, most egyszerre kacagó barátjától, azt hitte hogy e súlyos csapás elhomályosította elméjét . . . Jenő csak hahotázott, majd némileg elfojtva nevetését megszólalt:

— És még te szánsz engem? . . . Hisz ezt nem Ő . . . ezt Eliz írta csupa női hisüségből . . . Béla! én szánlak téged és szánom Elizt ki így félreértett . . . Szegény mennyire képzelődik . . . Te meg mit gondolsz hogy én minden hölgybe kívül összehoz a véletlen, szerelm cs vagyok? Az igaz, hogy lelkesedem a szép nemért de szerelmet nem vallottam senkinek . . . Csodálom Elizt is ki az én udvariasságomat ennyire félre-értette. Azt hittem a legjobb barátságban vagyunk, amilyen csak lehet egy nő s férfi között s ime ő így hazudtoltta meg e hitemet, s még e frigyét is örökre felbontotta közöttünk . . . De ez mind nem bánt engem csak az bosszant, hogy a közönséget ennyire félrevezette. Hisz ők úgy is tudják ki a szerző? kik a szereplők? de egyuttal azt is képesek megítélni hogy egy hű nő phantáziája a valót mennyire képes kiszínezni és elferdíteni . . . Nagyon sajnálom, hogy a hadnagy urat, kit tiszteltek mint feljebbvalómat s mint derék humanus embernek köszönettel is tartozom, ily módon kevert össze velem . . . ellenfeleknek tüntet fel, kik versenyeznünk az ő aranyalmájáért . . . holott nekem ilyen a szándékomban soha nem volt . . . Nem mondom, hogy nem tetszett nekem Eliz, örömmel vettem részt mindig azon multságokban, melyeken ő is jelen volt, sőt örömmel gondolok most is vissza azon napokra melyeket vele töltöttem el de hogy én ezt nem szerelimből tettem, hanem mert az udvariasság követelte s szellemessége és társalgása vonzott oda im a legfőbb bizonyíték a naplóm mit eddig senkinek sem mutattam de neked mint bizalmas barátomnak felolvasom, hogy világos legyen előtved ez a „kis” félreértés.

895. Febr. 6.

. . . kétes helyzetben voltam, alig tudtam határozni mit tegyek? . . . A multságunkon megjelent Eliz is, feltűnően szépen nézett ki . . . Egvedül

voltam oly szerencsés hogy személyesen ismertem őt . . .

A hegedű hurjaiból kicsalt hangok felvillanyozták a hevesvérű ifjakat. Mindenki sietett kiszemeltjével megkezdeni a csárdást . . . Hej csak én álltam egyedül mint a kinek párja messze-messze van . . . Mit tegyek? Eliz ismeretlen, ha én kérem fel újra megszólal a pletyka hír pergő dobja . . . Mégis engedve a kötelességérzetnek őt kértem fel csupa illemből táncosnőmmak . . . Tetszett nekem . . . egymásután lövelte szívem felé nyilait, de nem talált egyszer sem. Felbátorított nagyon későbbi izenetével, hogy velem szeretné táncolni a négyest . . . Ezzel a hadnagy urat akarta kijátszani . . . Én engedve óhajának, a multság legnagyobb részét vele töltöttem el, de ha erősen dobogott is szívem nem ő érte vert az, . . . hanem érted imádozt Elvirám, rád gondoltam mindég, midőn mellette voltam . . . stb. . .

Hallottad s megértetted ezt, im itt van a többi is olvasd ahol akarod, találsz e benne egy lapot is, melyen őt vallom ideálomnak, melyen megfellekedtem Ő róla . . . ezzel átnyújtja Bélának a naplót, ki hosszabb ideig csupa kíváncsiságból is olvasott . . . majd megszólalt:

— Barátom! most tudom csak, hogy mennyire csalódtam, midőn ily felszegül ítéltem rólad, de azt hiszem senkisé jobban mint Eliz . . . Szegény mennyire képzelődik . . . pedig ha tudná . . . ha olvasná e naplót, akkor venné észre, hogy a szívedbe nem látott . . . S mit ért vele, hogy a cikkében teged mint hős szerelmezt, mint vetélytársat tüntetett fel?

— Azt — vág közbe Jenő — hogy egy jóízű nevetek rajta. Engem csak az bosszant, hogy a társaságok beszéd fonatát, mindenütt az ő tárcájának szereplői képezik . . . Különben nekem nem ártott vele én férfi vagyok, s ha igaz pár hó múlva leteszem a tisztí vizsgát és megyek . . . De Ő? . . . Ő nő . . . Ő itt marad . . . s mindörökre hallja, egyre hallja a legendákat . . . S ki az oka ennek? ér-e? . . . avagy az ki felnyitotta a zsarátuokot, aki anyagot szolgáltatott a munde-mondáknak?

— Jenő! tökéletesen igazad van, a hibás ő aki kezdte . . . válaszol Béla s búcsút véve barátjától eltávozik . . .

Jenő melegen szorítja meg a kezét . . . szeméből a boldogság sugárzik, mert hisz nincs közöttük félre-értés, Elvira hű maradt . . . S Eliz? . . . oh az nem is lehet hűtelen . . . hisz nem is szerettetett . . .

Felolós szerkesztő: **Mihálf József.**

Kiadótulajdonos: **Sámuel A.**

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorégettség, bűzös lehelet, fellajtság, savanyu, felbőffögés, hasmenés, gyomorégés, felealagos, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hámorrhoidáknál.

Említett bajoknál a **Mária-czelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanusít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerészára **Budapest,** Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valóságát bizonyítom”.

A **Mária-czelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Szarvason: Bugyis Andor gyógyszerárban

Kun-Sz. Márton Szilárdfy Károly „

: Remetey Dezső „

Karczag: Viduiszky L „

Legjobb poloska irtó bolhák, és konyha rovarok ellen is stb. stb.

ZACHERLIN

Hatása csodálatos! Ől biztossabban mint

bármely nemű szer mindentéle rovarokat, és azért is az egész világon elismert mint egyedüli a maga nemében, dícsért és igen kerestetik. — Jelei következő: 1. A lepecsételt üveg. 2. A Zacherlin név.

Kaphatók helyben:
Réthy Sándor, Nyácsik Soma utóda, Kmetz Mihály,